13. majaomanike koda, 14. käsitööstuskoda, 15. maatööliste ja väikemaapidajate koda, 16. kalanduskoda ja 17. eraettevõtete ametnike koda.

Nagu selgub kodade põhikirjadest ja nende elluviimise määrustest, on nad oma struktuurilt kaunis lahkuminevad, nagu ka moodustamise alustelt, kuid eespool nimetatud kolme põhimõtet võime konstateerida igaühe juures neist nende olemise õigustusena. Kojad püüavad haarata kõiki meie loovaid jõude, kuid selle juures tuleb ette ka lünki, nii et kodade-süsteem ei lase vaadelda end korporativismi teostamisena, vaid ainult katsena pakkuda kutsetele omavalitsusi nende tarviduste rahuldamiseks avalik-õiguslikul teel. Märkimist väärib, et vaimsel alal töötajad — nagu teadlased, kirjanikud, heli- ja kujutavad kunstnikud, näitlejad, ajakirjanikud jne. — ei ole kaasa teinud seda kutselise organiseerimise protsessi.

Kodurahu säilitamine.

Valitsuse peamiseks hooleks näib olevat, et aja jooksul, mis kulub uue riigikorra väljatöötamiseks ja seda kandvate asutiste kujundamiseks, ei pääseks mingisugused mõjud ja algatused häirima kodanike isiklikku kaalumist. Seepärast ei pea valitsus võimalikuks, nagu eespool mainisime, erakondade ellukutsumist, ja kõigil meie avaliku elu aladel valitsus jälgib, et ei tekiks üritusi, mis võiksid saada takistuseks rahvahääletuse otsuse täideviimisel. Juhtmõtteks on, et selleni peab jõutama täielise kodurahu säilitamisega.

Nagu teada, jättis 1935. aasta meile ebamugava pärandi vapside 8. detsembri mässukatse likvideerimise näol. Selle mässukatse juures peatusime juba möödunud aasta ülevaates („Eesti kroonika 1935“). Politseiline juurdlus kestab kuni 12. veebruarini k. a.

Eesti kroonika 1936, lk. 30